

Finn en Skip gunnen elkaar alles, maar ooit zijn de broers concurrenten die dezelfde droom najagen: schitteren op de Spelen

26-11-23, 09:00

Voordat Finn (links) aan zijn training begint gebruikt hij de fitnessapparatuur nog even om samen met Skip te poseren. © Foto Studio Kastermans/Alexander Marks

Naarden Ben je op Bonaire niet in of op het water bezig, dan is het er maar een saaie bedoening, klinken Finn en Skip Brüll eensgezind. Het kleine jaar dat de broers als jochies in het Caribische deel van Nederland woonden, brachten ze dan ook grotendeels door op een surfplank. Het was het begin van hun topsportcarrières.

Finn (14) en Skip (17) Brüll weten wat ze willen. De broers uit Naarden willen schitteren op de Olympische Spelen. Het duurt nog even voordat het 2028 is, laat staan 2032 - gezien hun leeftijden nu een meer voor de hand liggend jaartal om de status van olympiër te bereiken - en de twee hebben tot die tijd nog flink wat hobbels te nemen. Maar ze zijn goed op weg. De Brülls behoren, ieder in hun eigen leeftijdscategorie, nu al tot de internationale top.

Finn en Skip hebben allebei een website. Klik je op '[Foto's](#) en [videos](#)', dan vliegen de uitlegvideo's over en de beelden van het spectaculaire foilsurfen je om de oren. Scroll je iets verder naar beneden, dan 'zweven' de jongens niet meer boven het water, maar ligt hun plank plat op het water. Foilen doen ze dan ook pas drie jaar.

De jonge wereldkampioen 'zweeft' met zijn foil over het water. © Eigen foto

„We zijn ooit begonnen met windsurfen toen we twee keer vier maanden op Bonaire woonden”, vertelt Skip op de tribune van het Almere Kenniscentrum Talent, waar Finn later die middag een fysieke training heeft van het Regionaal Trainingscentrum. Skip heeft zijn RTC-lidmaatschap inmiddels alweer even geleden verruild voor een Nationaal Talent-status en ging zelfs al eens met de olympische ploeg mee op trainingsstage. „Daar is het héél saai”, vult Finn aan. „Behalve als je aan het duiken bent. Of aan het surfen.”

Aangemoedigd door vader Bas, zelf een fanatiek surfer, brengen de twee op Bonaire als jonge jochies veel tijd door op een surfplank. „Ik hou niet van dingen die ik niet goed kan. Dan stop ik er al snel weer mee. Maar ja, er was daar niets anders te doen dus moest ik wel doorgaan. Dan leer je het snel”, gaat de jongste van de twee door.

Vaargeul

Eenmaal terug in Nederland blijven de twee surfen. Finn en Skip hebben talent. Het hockey bij 't Spandersbosch wordt er op een gegeven moment zelfs voor opgezegd. Het valt niet meer te combineren met de uren op het water. Lang kost het Wendy en Bas veel tijd om hun kids naar de training in Almere te brengen, maar dat probleem wordt op bijzondere wijze getackeld.

„We zijn voor onze sport verhuisd vanuit Hilversum naar Naarden. Sinds een paar jaar wonen we in het Naarderbos, met de tuin aan het water. Onze surfschool in Almere ligt

bijna recht aan de overkant. Daar surfen we naartoe. Als er een beetje een goede wind staat, dan doen we daar een minuut of vijf over. Ja, dan gaan we dwars door de vaargeul. De grote boten die daar varen zijn juist gemakkelijk te ontwijken.”

Overstap

De Brüll-broers zijn vaak 'aan de overkant' te vinden. Ze kunnen zo'n twintig uur per week in hun sport steken dankzij hun topsportstatus op het Comenius College. Door al die arbeid behoren ze inmiddels tot de internationale top van het foilen in hun leeftijdscategorie. „Drie jaar geleden maakten we de overstap van het windsurfen naar het foilen”, vertelt Skip. „Dat was toen bekend werd dat foilen de RS:X-klasse vanaf de Spelen van 2024 gaat vervangen. Onze trainer stortte zich daar toen vol op.”

De twee zijn blij met de overstap. „Ik heb natuurlijk niet zo lang op de 'big techno' gevaren als jij”, zegt Finn tegen zijn broer. „Maar ik was daar ook niet zo heel goed in. Dit is veel leuker. Het bord is kleiner, waardoor je iedere beweging veel meer voelt. En het gaat veel harder doordat je over het water 'vliegt’.”

Pesterijtjes

Foilen heeft Finn inmiddels een stuk beter onder de knie. Wat heet, eind oktober werd hij wereldkampioen in de klasse tot 15 jaar. Dinsdag kreeg hij daarvoor de zilveren legpenning van de gemeente Gooise Meren. Skip kreeg de bronzen legpenning voor de nationale titel die hij dit jaar won. Tijdens EK's en WK's greep hij vooralsnog steeds net naast het eremetaal. „Of ik het Skip inpeper dat ik een wereldtitel heb?”, herhaalt de jongste van de twee de vraag. Aan de lach op zijn gezicht is duidelijk te zien hoe de vork in de steel zit: „Nee.” Skip weet wel beter: „Toen we die penning kregen heb ik de hele avond moeten horen dat jij de zilveren hebt...”

Het hoort erbij, de strijd tussen broers. Nu is het elkaar nog plagen wat ze doen, maar het is overduidelijk dat ze vooral trots zijn op elkaar en elkaar niets misgunnen. Nog niet. Maar ooit komt de tijd dat de twee concurrenten zijn.

„Dat wordt pas bij de senioren”, rekent de sinds vrijdag 17-jarige Skip voor. „Nu ga ik steeds precies naar een andere leeftijdscategorie als Finn een categorie omhoog komt. Hij gaat nu naar de Onder 17, ik naar de Onder 19” Als alles volgens plan verloopt, gaat de strijd in huis ooit om een olympisch ticket.

Lees ook: [Windsurfende broers Finn \(14\) en Skip \(16\) uit Naarden onderscheiden met legpenning. 'Tof dat de gemeente er zo'n happening van maakt'](#)